

GAZETA LWOWSKA.

Z dodatkami dziennym i tygodniowym, tudzież z Rozmaitościami co Środy kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 centów. Z pocztą kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 cent. W. A. — Insercyja w półkolumnie, drukiem garmont, 7 centów od wiersza. — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

PRENUMERATA.

Na GAZETĘ LWOWSKĄ z DODATKIEM DZIENNYM i TYGODNIOWYM łącznie z ROZMAITOŚCIAMI wynosi:

Na czwarty kwartał 1859, od 1go października do ostatniego grudnia:

na miejscu : : : : 4 zł. } waluty austr.
z pocztą : : : : 5 zł. }

Z dodaniem 5 cent. na stempel kto żąda osobnego kwitu, a nadto Urzęda i Władze iż nie przyjmują niefrankowanych listów, załączają tyle należycieści, ile przesłanie kwitu pocztą na ich odległość wynosi.

Przesyłki (*franco*) odbiera Kantor Gazety Lwowskiej, ulica Nizsza Ormiańska Nr. 347.

PRZEGLĄD.

Monarchya Austriacka. — Hiszpania. — Francya. — Włochy. — Rosya i Królestwo Polskie. — Azya. — Doniesienia z ostatniej poczty. — Kronika.

Monarchya Austriacka.

Rzecz urzędowa.

We wsi *Radecz*, w ólwodzie stanisławowskim, założona została szkoła parafialna, dla której wyposażenia obowiązana się tamtejsza gmina wystawić w ciągu roku administracyjnego 1859/60 nowy budynek szkolny z pomieszkaniem nauczyciela, i utrzymywać zawsze w dobrym stanie; sprawiać potrzebne porządki szkolne, płacić każdemu nauczycielowi roczną kwotę sto dwadzieścia sześć (126) zł. wal. aust., przystawiać bezpłatnie drzewo na opał, które właściciel wsi W. Antoni Remer przyrzekł wydawać w sposób dowolny z swoich lasów każda razą na prośbę gminy, zaś w razie odmówienia jego kupować i przystawiać potrzebną ilość drzewa własnym kosztem, a nakoniec utrzymywać służącego przy szkole.

Prócz tego obowiązana się ta gmina odstąpić na użytek nauczyciela własny swój ogród pod liczbą topograficzną 114 now. 104 star. Wkońcu ofiarował się tamtejszy gr. kat. pleban imx. Michał Kolankowski na czas swego probostwa w tej wsi dodawać rocznie do płacy nauczyciela po 4 zł. w. a.

Okazaną temi ofiarami pożyteczną dla ogółu troskliwość o poparcie oświaty między ludem podaje c. k. Namiestnictwo z należytym uznaniem do wiadomości powszechnej.

Ofiary na utworzenie korpusu ochotników w obwodzie *brzeżańskim*.

VII. W powiecie *podhajeckim*. Urzędnicy powiatu podhajeckiego 34zł. 40c. Skarby: Podhajec 50zł.; Białokiernica 15zł.; Bożyków 25zł.; Dobrowody 10zł.; Gniłowody 10zł.; Holhocze 25zł.; Horozanka 15zł.; Litwinów 20zł.; Mądziłówka 10zł.; Nowosiółka 30zł.; Nosów 20zł.; Toustobaby 15zł.; Wolica 5zł.; Zawałów 25zł.; Wierzbów 20zł.; Mużyłów 10zł.; Czeremchów 4zł.; Szwejków 20zł.; żydowska gmina Podhajec 252zł.; chrześcijańska gmina Podhajec 73zł.; wiejskie gminy: Bekersdorf 19zł.; Białokiernica 20zł.; Bożyków 15zł.; Dobrowody 15zł.; Gniłowody 10zł.; Holhocze 20zł.; Horozanka 15zł.; Jabłonówka 5zł.; Kotuzów 20zł.; Korzowa 5zł.; Litwinów 15zł.; Łysa 5zł.; Michałówka 10zł.; Mużyłów 20zł.; Mądziłówka 10zł.; Markowa 10zł.; Nowosiółka 20zł.; Justynówka 5zł.; Nosów 15zł.; Rudniki 5zł.; Siółko 10zł.; Staremiasło 10zł.; Szwejków 15zł.; Seredne 5zł.; Toustobaby 20zł.; Uhrynów 5zł.; Wolica 5zł.; Wierzbów 20zł.; Wołoszczyzna 10zł.; Zawadówka 5zł.; Zawałów 10zł.; Zastawcze 15zł.; Zastawce 5zł.; Zaturzyn 5zł.; Zahajec 5zł.; Halicz 10zł.; Czechowicz, inspektor urzędu podatkowego w Podhajcach 3zł. 15c.; Oswald, asystent urzędu podatkowego w Podhajcach 2zł. 10c.; Ohrenstein, chirurg w Podhajcach 5zł. 25c.; Fleischmann, chirurg w Podhajcach 2zł.; budowniczy z Załoziec 10zł.; Friedel Bier z Michałówki 10zł.; zatem razem 1134zł. 90c. aust. wal.

VIII. W powiecie *rohatyńskim*. Właściciele dóbr: Piotr hr. Krasieński w Rohatynie 200zł.; Leopold hr. Starzeński w Podkamieniu 120zł.; Konstancya hr. Brzostowska w Stratynie 125zł.; Jan Żurakowski w Koniuszkach 177zł.; Ludwik Jankowski w Putiatyńcach 100zł.; Jan Orzechowski w Kutcach 30zł.; dalej Konstanty Mateczyński, dzierżawca dóbr w Danilezu 50zł.; Jan Burlikowski,

r. k. proboszcz w Rohatynie 21zł.; właściciele dóbr: Maciej Gołaszewski w Honoratówce 10zł. 50c.; Stanisław Malczewski w Cześnikach 63zł.; Bronisław Ujejski w Lubczy 63zł.; Józef Płocki w Jawczu 50zł.; Adryan Onyszkiewicz w Zołczowie 50zł.; Róża hrabina Orłowska w Pukowie 50zł.; Mieczysław Zagórski w Podborzu 30zł.; Leon Sax w Rudzie 50zł.; Wincenty Górski w Lipicy górnej 30zł.; Michał Wereszezyński w Firlejowie 42zł.; Ksawery Chelmiński, dzierżawca dóbr w Pukowie 10zł.; miejska kasa w Rohatynie 322zł. 50c.; żydowskie gminy z żydami wiejskimi: w Rohatynie 300zł.; w Stratynie 100zł.; w Podkamieniu 30zł.; zatem razem 2024zł. aust. wal. Ogólna suma z całego obwodu brzeżańskiego 10.867zł. 96c. aust. wal.

Wiedeń, 21. września. Dnia 20. września 1859 wyszedł w c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu i został rozestany *Ll. zeszyt Dziennika praw państwa*.

Zeszyt ten zawiera:

Nr. 175. Rozporządzenie ministeryów spraw wewnętrznych, sprawiedliwości, policji i naczelnej komendy armii z 18go września 1859, względem zniesienia wyjątkowego stanu w weneckim okręgu administracyjnym.

Sprawy krajowe.

(Powrót ochotników. — Zniesienie stanu oblężenia w Wenecyi.)

Wiedeń, 21go września. Jego c. k. Apost. Mość raczył rozporządzić najtłaskawiej najwyższym postanowieniem z 19go sierpnia 1859, ażeby ci urzędnicy, którzy wstąpili w randze oficerów do korpusów ochotniczych (prócz węgierskich), powrócili teraz po rozwiązaniu tych korpusów stosownie do najwyższego postanowienia z 20. maja 1859 na dawne swoje posady.

C. k. naczelna komenda armii uwolniła przeto od służby wojskowej wszystkich oficerów tej kategorii z czeskich, morawskich, galicyjskich, styryjskich i serbsko-hanaeckich korpusów ochotniczych z poleceniem, ażeby po dzień ostatni września 1859 powrócili do dawnej swej służby i uwiadomili o tem sami przynależne władze.

— Rozporządzenie ministeryów spraw wewnętrznych, sprawiedliwości, policji i nadkomendy armii z 18. września 1859 względem zniesienia stanu oblężenia w administracyjnym okręgu weneckim.

Jego c. k. Apost. Mość raczył najwyższym postanowieniem z 11. września b. r. rozporządzić jak następuje:

I. Zaczawszy od 1. października b. r. zniesiony jest stan oblężenia w administracyjnym okręgu weneckim (wraz z Mantua).

Administracyjne i sadowe władze cywilne wstępują znowu w czynność sobie właściwą z zastrzeżeniem późniejszych przepisów.

II. Zaczawszy od tego dnia w moc wejdzie obowiązująca w całym teraźniejszym obrębie weneckiego wyższego sądu krajowego, a zatem i w wcielonym do niego okręgu prowincyi Mantua, krajowy sąd w Wenecyi nie tylko względem wymienionych w §. 10. lit. a karnego kodeksu z 29go lipca 1853 zbrodni zdrady stanu, obrazy majestatu, obrazy członków domu cesarskiego i zaburzenia spójności publicznej §§. 58—66 karn. kod., lecz także względem zbrodni powstania i rozruchu §§. 68—75 karn. kod. i wyrażonych w §§. 76—78 i 81 karn. kod. przypadków zbrodni gwałtu publicznego, jako wyłączny sąd karny do rozpoznania, pertraktacyi i rozstrzygania tych przypadków karnych, jakoz w tym dniu należy odstąpić rzeczonemu sądowi krajowemu do dalszego toczenia karnego procesu wszystkie w innych sądach wytoczone już osobom cywilnego stanu karne procesa tego rodzaju, jeżeli na nie do tego czasu żaden wyrok w pierwszej instancji nie zapadł.

III. Następujące karygodne czynności, o ile nie przypadają do pertraktacji w sądach karnych, będą pociągnięte aż do dalszych rozkazów pod osobne postępowanie:

- niepozwolone posiadanie broni i amunicji;
- rozszerzanie podburzających obwieszczeń i pism drukowanych, takie same napisy na murach i przyklepanie takich plakatów;
- noszenie znamion rewolucyjnych lub uniformów korporacji zwiniętych lub bezprawnie uzbrojonych;
- polityczno-podburzające demonstracje wszelkiego rodzaju, w szczególności targnięcie się na pałacach, cygara, śpiewanie rewolucyjnych lub buntowniczych pieśni, gdy się to dzieje publicznie lub w obec wielu ludzi itp.;
- czynne targnięcie się i publiczna obraza osób wojskowych poza obrębem służby.

IV. Karą za takie przestępstwa jest areszt od 3 dni do 3 miesięcy; w przypadkach mocno obciążających można karę na sześciomiesięczny areszt rozciągnąć.

Według powszechnego karnego kodexu można na przystępstwa zasądzić także przyzwolone zaostżenia.

Jako pierwsza instancja za te czynności mają zasądzać karę delegacye, a w Wenecyi dyrekeya policyi, jako druga instancja namiestnictwo.

Przeciw wyrokowi potwierdzonemu w pierwszej instancji, dalsza apelacya czyli odwołanie się nie ma miejsca.

Zresztą względem postępowania są prawomocne przepisy, zawarte w cesarskim rozporządzeniu z 20. czerwca 1858 (Dziennik praw państwa nr. 88).

Najwyższe te przepisy podają się niniejszem do wiadomości publicznej.

(Patent cesarski w sprawach kościoła ewangelickiego. Ciąg dalszy.)

XXVII. Jeśliby dalszy podział której z tych superintendencji lub też przyłączenie całych senioratów z jednej superintendencji do drugiej były rzeczą pożądaną, tedy życzenia te wzięte być mają na jeneralnej konferencji pod rozpoznanie i uchwalone w drodze Naszego ministerstwa wyznać i oświecenia publicznego.

§. XXVIII. Każda konferencya jeneralna ma po wysłuchaniu interesowanych przedłożyć osobny projekt względem przeprowadzenia żadanego może od senioratów i gmin już odpadających podziału wspólnego funduszu i fundacyi należących do dystryktów superintendencyjnych jako dystryktów, i w razie, gdyby w tej mierze do zgody nie przyszło, tedy przedłożony być ma najwyższemu ewangelickiemu sądowi kościelnemu do stanowczego rozstrzygnięcia.

Administracya majątku dystryktowego pozostać ma do czasu rozstrzygnięcia stanowczego w ręku tych osób, którym ją już wśród powierzono.

§. XXIX. Po przeprowadzeniu nowego podziału superintendencji ma konwent superintendencyjny każdej superintendencji naradzać się nad tem, jaką zmianę względem podziału senioratów ze względem na liczbę dusz, na liczbę gmin, dla utrzymania najlepszej jak tylko można zgodności z politycznymi powiatami administracyjnymi, i ze względem na inne stosunki i widoki wypadłoby zaprowadzić. Odnoszące się propozycje przedłożyć należy ministerstwu wyznać i oświecenia publicznego do rozstrzygnięcia. Jeśli by szło o przyłączenie gmin odpadających od innego senioratu do którego z senioratów należących do innej superintendencji, natenczas powinny odnoszące się superintendencje porozumieć się w tej mierze przed odesłaniem sprawy tej do ministerjum.

Gdyby gmina szczególna domagała się przestąpienia z jednej superintendencji do innej, a konwent superintendencyjny odmówił jej tego, lub gdyby dwie superintendencje nie mogły się pogodzić w tej mierze, natenczas podać należy o Nasze rozstrzygnięcie.

§. XXX. Zwyczaj dotychczasowy stanowić ma i rozstrzygać o zachowaniu i odgraniczeniu gmin parafialnych, a to bez różnicy, czy przedstawiają jedną tylko gminę, lub złożone są z gminy głównej i jednej lub więcej gmin pobocznych, jak dalece niepostanowiono o tem dawniejszymi układami.

Zmiana tych stosunków, tudzież utworzenie nowych gmin parafialnych nastąpić może tylko za przyzwoleniem ministerstwa.

§. XXXI. Każda gmina parafialna ma prawo wolnego wyboru swego plebana, tudzież pomocnika jego i nauczyciela szkolnego.

§. XXXII. Prezbjteryum zastępywać ma gminę parafialną w sprawach jej kościelnych.

§. XXXIII. Dla naradzania się w sprawach ważniejszych wynikających z przepisów prawnych zebrać się ma konwent miejscowy. W gminach parafialnych tak wielkich, że niepodobna obradować skutecznie na zborze wszystkim członkom gminy, składać się ma konwent miejscowy z wybranych zastępców gminy łącznie z prezbjteryum.

§. XXXIV. W każdej gminie parafialnej wybrany być może inspektor gminy (kurator) ze stanu świeckiego.

§. XXXV. Gminę powiatową (seniorat) zastępuje w ogóle konwent senioracki.

§. XXXVI. W każdym senioracie wybrać należy seniorackiego inspektora (kuratora) ze stanu świeckiego.

§. XXXVII. Całą superintendencję w ogóle zastępuje konwent superintendencyjny.

§. XXXVIII. W każdej superintendencji wybrać należy inspektora intendencyjnego (kuratora) ze stanu świeckiego.

§. XXXIX. Każda gmina kościelna (gmina parafialna, senioracka, superintendencyjna) jest upoważniona do uregulowania spraw

swych osobnych za pomocą uchwał swego zastępstwa zbranego na zborze w drodze prawem przepisanej, jak dalece to nie sprzeciwia się przepisom powszechnym lub ustawom odnoszących się zwierzchności kościelnych.

Również upoważniona jest gmina kościelna do przedłożenia wyższej gminie, do której jako część osobna należy — życzeń i uzasadnionych propozycji dotyczących się kościoła ewangelickiego jej wyznania do dalszego przepisami oznaczonego rozpoznania. Niewolno jednak w takich sprawach odnosić się do gmin innych lub do ich zastępstwa.

§. XL. Konwenta lub konsystorze są upoważnione do wypracowania szczególnych przedmiotów im przypadających, lub do mianowania komisji (deputacyi) dla wykonania swych postanowień.

Upoważnienie przysługujące organom zarządu kościelnego w prawnym zakresie działalności co do powzięcia uchwał ważnych, odjęte im być jednak nie może w drodze zniżania tegoż na stałe komisye (deputacye), ani też innym jakim sposobem unieważnione.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

Hiszpania.

(Wiadomości bieżące. — Pohyt księcia Małakowy)

Madryt, 14. września. Dzisiaj odbył się wielki przegląd wojskowy na cześć księcia Małakowy. Jej Mość Królowa wróciła do stolicy.

Jenerał Echague, naczelny komendant wyprawy na Marokko, przybył tu z Algeiras (Carteja), a książę Małakowy odjechał na dnia jutrzejszego do Marsylii. Według najnowszych wiadomości uspokoiło się już pod Centa. *Gaceta* donosi, że węgiel sprowadzać można na wyspę Kubę i nadal bez żadnej opłaty.

Francya.

(Zjazd dyplomatów do Biarritz. — Zakład głuchoniemych. — Przymierze francusko-angielskie. — Cesarz do Bordeaux. — Nowe łodzie kanoniarckie. — Wiadomości bieżące. — Wyprawa do Chin. — Utarczki z Marokanami. — Eskadra północna.)

Paryż, 18. września. Zdaje się, że w Biarritz, w pobliżu Cesarza zbierze się mały kongres dyplomatów dla rozpoznania najważniejszych spraw bieżących. Król belgijski przybył dnia 14go do Biarritz, dokąd z Bayonne odwieziono go powozem cesarskim. W. książę Oldenburski znajduje się w Biarritz. Hrabia Walewski uda się temi dniami, a lord Cowley dnia jutrzejszego (17. września) do Biarritz, gdzie się spodziewają także i księcia Meternicha. Oprócz wspomnianych znajduje się w tych kąpielach także i książę Chimay. Zjedzie tam także książę Małakowy i minister Algierji i kolonii, p. Chasseloup-Laubat. Obecność lorda Cowleya na dworze cesarskim przypisać zapewne należy najnowszemu wypadkom w Chinach.

— *Monitor* ogłasza dekret cesarski względem zakładów dla głuchoniemych, i według którego zakład w Paryżu przyjmować ma wychowaućców tylko męzkich, a w Bordeaux tylko żeńskich.

— Dziennik urzędowy przytacza zdanie kilku gazet angielskich, które o tem wspominają z wielką pochwałą, że rząd francuski i angielski postanowił wspólną wyprawę na Chiny, gdyż tym sposobem utrwali się tem jeszcze mocniej przymierze angielsko-francuskie.

— *Monitor* zawiera dalej adres obywateli turyńskich do burmistrza stolicy sardyńskiej, w którym proponują wzniesienie w Paryżu pomnika przez wdzięcznych mieszkańców włoskich.

— Cesarz odbedzie podróż z Biarritz do Bordeaux morzem na pokładzie swego jachtu nowego „l'Aigle”. Jenerał Martimprey, mianowany teraz naczelnym komendantem armii afrykańskiej, i który potąd bawi jeszcze w Paryżu, otrzymał rozkaz, by wprost z Paryża odjechał do Oranu. — Syn pierwszego ministra tunetańskiego, Sydi Mustafa Kasnadar, spodziewany jest tutaj w poselstwie od swego beja. — Z rozkazu Cesarza zbudować mają 50 łodzi kanoniarckich według najnowszego wzoru, gdyż próby przedsięwzięte w tej mierze na wyspach hieryjskich powiodły się jak najlepiej.

— Z Paryża donoszą, że układy względem nowej kampanii na Chiny są w toku. Na pierwsza wiadomość o wypadkach na rzece Pejho, otrzymali ministrowie wojny, marynarki i spraw zewnętrznych rozkaz cesarski porozumieć się względem planu, ażeby zbrojna siła zmusić Chiny do świetnego zadośćuczynienia. Anglia zaproponowała przez lorda Cowleya, dostarczyć floty, jeżeli Francya zobowiąże się wysłać liczny korpus lądowy. Cesarz jednak nie przyjął tej propozycji. Nowe budowle okrętowe i zapasy w arsenalach są tak znaczne, że Francya, bez najmniejszego uszczerbku, wyprowadzić może kilka wojennych okrętów z wojskiem lądowym. Korpus wyprawy składać się będzie z brygady zatem z 5 do 6000 ludzi.

— O wypadkach na marokańskiej granicy pisze *Moniteur de l'Armee*:

„Miesiąc przed śmiercią Cesarza, i na wiadomość o jego słabości pojawiły się wielkie najazdy na marokańskiej granicy. Pewien zuchwały naczelnik Mohamed ben Abdullah, który pragnie odgrywać polityczną i religijną rolę, wpadł dnia 31. sierpnia na czele 1100 ludzi jazdy na terytorjum francuskie, jednak niezwłocznie został odparty. Nazajutrz rano uderzył na obwarowaną stację w Zidi Zaheh, ale i tu poniósł jeszcze większą klęskę; 150 Marokanów poległo na placu.

Po kilku mniejszych utarczkach uderzyli Marokanie dnia 9go b. m. na Gharubbau; znów zostali odparci i utracili 10 ludzi w poległych. Dnia 10 zwrócili się nieprzyjaciele na obóz w Ticiti, ale lekki tylko przypuścili szturm; dnia 11 jednak atakowali ten sam obóz powtórnie w sile 6 do 7000 ludzi pod osobistym przywódz-

twem samego naczelnika. Jak pierwsi tak i teraz zostali porażeni i 12 kilometrów ścigani, poczem cofnęli się w największym nieladzie w stronę ku wybrzeżom.

Wskutek tej świetnej walki dostały się w ręce Francuzów namioty, konie i tabor naczelnika.

— Eskadra oceanu czyli północna, nad którą Jurien de la Gravière obejmuje naczelną dowództwo, będzie się składać z liniowych okrętów „Algesiras“, „Redoutable“ i „Eylan“, i z liniowego okrętu „Isly“, wyprawionego z Tuluzy do Brestu, tudzież z trzech łodzi kanonierskich.

Włochy.

(Upomnienie arcybiskupa w Bononii. — Dekret Farynego.)

Jego Eminencya arcybiskup Bononii, kardynał Viale-Prela, upomina w pasterskim liście z dnia 29. sierpnia duchowieństwo i swoich dycezanów, ażeby strzegli się książek pewnych po części w Bononii drukowanych, a po części zkad inąd sprowadzanych, iż bezbożnością swoją odwodzą od religii i moralności; w tym samym duchu upomina także, by nie odwiedzali teatralne przedstawienia, gdzie naruszają obyczajność i wysmiewają stan duchowny.

— Dyktator Faryni nie ustaje popierać wszelkimi siłami jednności z Sardynią, która już uważa za czyn dokonany. W jednym z nowszych dekretów, którym zaprowadza w Modenie ustawę Sirkarda wymierzoną na duchowną jurysdykcję, dodaje: „Sabaudzki statut rozporządza, że wszyscy mieszkańcy królestwa bez różnicy stopnia i stanu równi są w obec prawa.“ Coznaczy, że zdaniem p. Faryniego obywatele Modeny są już obywatelami sardyńskiego królestwa.

Rosya i Królestwo Polskie.

(Korespondencya z Warszawy.)

Korespondent *Gas. Wied.* pisze z Warszawy: Wielkie tu się robią przygotowania na uroczystość dnia 20. b. m. Szlachta osobliwie wyprawia świetny bal, którego urządzeniem osobny zajął się komitet, a w Łazienkach pyrotechnicy przysposabiają już od dawna sztuczne ognie, jakich potąd nie widziano. Nie wątpią, że szlachta zjedzie się na nie zdala i zbliżka. — Na Pradze pracują teraz bardzo czynnie nad budową mostu, i stawiają dworzec kolei petersbursko-warszawskiej. Część tej kolei, z Ostrowa na 56 wiorst będzie w grudniu otwarta. Na przyszły rok rozpoczyna dalszą budowę do Dynaburga, a równocześnie pójdą roboty z Warszawy i z Wilna.

A z y a:

(Objaśnienia do sprawy chińskiej.)

Szanghai, 14. lipca. Zajęcia na rzece Pejho wyświeca poniekąd memoriał jeneralnego gubernatora prowincyi Czili, Hangfuh, zawarty w *Peking Gazette*. Gubernator rozpisuje się względem funduszów na uzbrojenie warowni Tientsinu potrzebnych; z treści memoriału okazuje się, że dawno już czyniono wszelkie przygotowania na zamknięcie wodnego gościńca do Pekinu:

„Ja, jeneralny gubernator,“ stoi w memoriale. „osmielam się najuniżej przedstawić Waszej Cesarskiej Mości, że po dokładnem rozpoznaniu powziętem przekonanie, iż rzeka Tientsin jest głównym gościńcem od morskiego wybrzeża do Pekinu, oraz największej wagi ażeby ją obwarować. W ciągu ostatniego roku, gdy cesarski komisarz książę Sung-Kihlinsin był w Tientsinie, wznieść kazał po przywróceniu pokoju, na rozmaitych punktach warownie i starał się ażeby niczego niezaniechano, co za potrzebne uważał; a gdy w tym roku wrócił do Tientsinu, znacznie pomnożył warownie i obozy; kazał zbudować baryery na zamknięcie rzeki, uzbroić okręta palne, naprawić żelazne łańcuchy, kotwice, działa i t. d. krótko mówiąc: zgromadził wojenne zasoby, potrzebne do stanowczego oporu. Książę Sung-Kihlinsin pracował dzień i noc, a ja dopomagałem według sił moich. Moi podwładni brali w tem także chwalebny udział. Dalej przekonałem się, że ukończenie fortyfikacji jest rzeczą wielkiej wagi i że niepowinno się zaniechać niczego ażeby je ukończyć jak najspieszniej. Gdy jednak skarb nieposiada potrzebnych na to zapasów pieniężnych a wykończenie fortyfikacji w Tientsinie niecierpi zwłoki, zatem okazuje się potrzeba obmyślenia innych środków na dostarczenie tych funduszów. Należyty stan fortyfikacji w Tientsinie jest sprawą zajmującą całe Chiny, a takie dzieło nie można porównywać z obroną innych odleglejszych albo mniej ważnych miast państwa. Dla tego władze i zamożne klasy starać się powinny najusilniej, ażeby fortyfikacje były ukończone.“

Dalej ogłasza ten sam dziennik rozporządzenia względem subskrybcyi; jeneralny gubernator subskrybował sam 5000 talarów.

Równocześnie donoszą, że gubernator w Honan, odesłał dnia 3. czerwca 20 małych dział z brązu i 80 dział żelaznych do Tientsinu.

Doniesienia z ostatniej poczty.

Paryż, 20. września. Jak donoszą listy z nad granicy marokańskiej, wpadły hordy marokańskie na terytorium algierskie i spustoszyły ogniem kilka domów i plantacji w pobliżu kopalni Gar Ruban. Roboty w kopalni musiały być tymczasowo zawieszono. Jeneral Esterhazy odpędził napastników. Zdaje się, że rząd marokański niewie nic o tym napadzie.

Medyolan, 18. września. Jutro przyjedzie tu z Turynu deputacya Modeny i Parmy. Król Wiktor Emanuel zjechał dziś do Pawii. Deputacya z Romagnii stanie niebawem na ziemi pimonckiej.

Mnichów, 20. września. Przybyli tu dwaj ministrowie spraw zewnętrznych, saski i wirtemberski, zaproszeni jak słychać na konferencję z tutejszym ministrem spraw zagranicznych.

Zuryk, 20. września. Za przybyciem francuskiego kuryera zeszli się pełnomocnicy Francyi i Austrii i obradowali przez trzy godziny.

Petersburg, 14. września. Zwycięstwo nad Czerkiesami i wzięcie Szamyla w niewolę potwierdzają następujące dwie depesze Księcia Bariatyńskiego do Jego Mości Cesarza:

1) „Mam szczęście powinszować Waszej Cesarskiej Mości uroczystości Imieniu. Od morza kaspijskiego po wojenny gościeńiec gruzyjski podbity jest Kaukaz pod panowanie Waszej Cesarskiej Mości; 48 dział, wszystkie twierdze i warownie nieprzyjacielskie są w naszym ręku. Byłem osobiście w Karaxie, Tłoku, Igali, Ohulgo, Cbimracbu, Uncukulu, Catanychu, Chunzachu, Tilittu, Rugdzu i Czochu. Teraz oblegam Gunib, gdzie zamknął się Szamil z 400 muridami.“

(Podpisano) Jeneral-adjutant, książę Bariatyński. Dnia 22go sierpnia (3. września) 1859. Główna kwatera przy Aule Kegery.

2) „Gunib wzięty, Szamil w niewoli i odesłany do Petersburga.“ (Podpisano jak wyżej.) Dnia 26. sierpnia (7. września) 1859.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 23 września

Hotel rosyjski: PP. Kutkowski Wład., z Czerlan. — Czerniński Jul., z Głińska. — Hr. Krasicki Karol, z Baranowa. — Jaworski Apol., z Ordowa. — Br. Konopka Każ., z Nikuliniec. — Rulikowski Józef, z Uhrynowa. — Hr. Danin Borkowski Alex., z Wiednia.

Hotel europejski: Rosenberg Jan, ces. ros. radca dworu, z Krakowa. — Rosenberg Józef, asesor kol., z Krakowa. — Stasiński Józef, z Bybła. — Starzyński Jan, z Baranowa. — Bagutta Starzyński Jan, z Hodowa. — Rojewski Konst., z Lubianki. — Pohorecki Fel., z Dydni. — Hoppen Marian, z Kozłowa. — Ujejski Ad., z Płaucza. — Paradowski Józef, z Pokropiwny. — Lipski Waw., z Krasnego.

Hotel Langa: Rotter Janicki Alex., c. k. przeł. pow., z Birczy. Hotel krakowski: Zborowski Alex., z Gwoździa. — Łaskowski Ant i Udrycki Adolf, z Mostów wielkich. — Wnorowski Jan, dr. medyc., z Herzowa. Pod koleją żelazną: Wołodkiewicz Wiktor, ze Stanisławowa.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 23. września.

PP. Jaworski Józef, do Korzelicy. — Tötterle Fr., c. k. radca gór., do Wiednia. — Gareiss, c. k. major, do Czerniowiec. — Papara Szcz., do Potocka. — Hohendorf Kal., do Szutrominiec. — Czajkowski Jan, do Bóbrki. — Grabieński Henr. Chr., do Trzećian. — Wszelaczyński Leon, adw. krajowy, do Tarnopola. — Moller Edw., ces. ros. jeneral-major, do Rosji.

Spotrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 22. września

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	325.27	+ 4.9°	92.5	północny	sił
2. god. po poł.	324.95	+ 13.0°	67.6	zachod.	pocho-rne
10. god. wiecz.	32.78	+ 10.4°	83.1	"	"

W nocy deszcz 0...18.

Termina

sprzedaży, kupna, dzierżawy, licytacji i t. d.

Dnia 26. września: Wydzierżawienie młynów w Dolinie. — Sprzedaż koni wojskowych w Trembowli i Kotumy. — Wydzierżawienie podatku konsumcyjnego w Skalacie w Tarnopolu. — Wydzierżawienie dodatku gminnego do podatku konsumcyjnego w Dobromilu. — Licytacya na dostarczenie różnych materiałów dla oddziału wojskowego w Drohobyczu we Lwowie. — Wydzierżawienie dochodów miejskich w Brodach. — Wydzierżawienie propinacyi w Sądowej Wiszni.

Dnia 27. września: Wydzierżawienie mryglodzkiej propinacyi w Sanoku. — Wydzierżawienie podatku konsumcyjnego w Tarnopolu i w Zaleszczykach, tudzież takiego podatku w Burszynie w Brzeżanach. — Wydzierżawienie dochodów za stragarskie i targowe w Dobromilu. — Wydzierżawienie młynów w Drohobyczu. — Wydzierżawienie propinacyi w Drohobyczu w Samborze.

Dnia 28. września: Wydzierżawienie podatku konsumcyjnego w Tlustem w Zaleszczykach i takiego podatku w Bórcie w Brzeżanach.

Dnia 30. września: Sprzedaż dóbr Brzaska i Huta wielka w Przemyślu. — Sprzedaż realności nr. 201 i 86 miasto we Lwowie. — Sprzedaż realności nr. 22 w Czajkowicach w Rudkach.

Dnia 1. października: Licytacya na dostarczenie wyrobów ślusarskich i kowalskich dla wojska we Lwowie.

T E A T R.

Dziś opera niemiecka: „Hernani.“

Cyrk Will. Carré.

Dziś w sobotę dnia 24. września wielkie przedstawienie na korzyść pani Katarzyny Carré i pierwsze wystąpienie kłownów pp. Rocrée Wahilie i Jeunet, pierwszych gimnastyków Francyi z cyrku Napoleona.

Telegrafowany wiedeński kurs papierów i weksli.

Dnia 23. września

1. Dług publiczny. A. Państwa. W walucie austriackiej po 5% za 100 zł. — — — Z pożyczki narodo. po 5% za 100 złr. 78.50. Z roku 1851 serya B. po 5% za 100 zł. — — — Z konwersyi kuponów po 5% za 100 zł. — — —

